

Při zpracování diplomové práce jsem volil následující strukturu zpracování. Zvolené téma jsem rozčlenil na pět hlavních dílů obsažených v částech 3 až 7. Ve třetí části jsem se zaměřil na vývoj právního postavení profesionálního sportovce v letech 1948-1990, kde jsem stručně nastínil vývoj v době komunismu, která popírala možnost profesionalismu ve sportu především z ideologických důvodů.

Čtvrtá část je věnována pohledu na zvolenou problematiku z hlediska právní úpravy v letech 1990-2007. Konkrétní dopad této úpravy je rozebrán ve čtvrté části diplomové práce.

Pátá část pojednává o problematice vztahů vznikajících při výkonu sportovní činnosti z pohledu tzv. „komunitárního práva“ a nejvýznamnějších rozhodnutí Evropského soudního dvora zabývajících se oblastí pracovního práva a sportu. Neboť Česká Republika se zavázala okamžikem přistoupení k Evropské unii k dodržování veškerého komunitárního práva, tzn. všech předpisů Evropských společenství, zahrnujících i zmíněná rozhodnutí Evropského soudního dvora, a to i přijatých přede dnem přistoupení. Z tohoto pohledu je tedy úprava zmíněných vztahů komunitárním právem bezprostředně závazná i v našich podmínkách a případný vzniklý nesoulad může mít pro zúčastněné subjekty nezanedbatelné následky.

V části šesté jsem se pak pokusil popsat vzájemný vztah vznikající mezi profesionálním sportovcem a sportovním klubem při výkonu sportovní činnosti, a to jak z hlediska předpisů práva pracovního, ale i občanského a obchodního. Dále jsem považoval za vhodné věnovat se v této části smlouvě, kterou profesionální sportovec uzavírá se sportovním klubem.

Vzhledem k na první pohled ne příliš patrnému, ale ve skutečnosti značně širokému okruhu problematiky související s právním postavením sportovců, která svým rozsahem přesahuje mé možnosti a rozsah této diplomové práce, jsem se rozhodl věnovat především současné praxi uplatňované ve vztahu mezi profesionálními hráči ledního hokeje a sportovními kluby v České

republice. Ve většině zemí je sportovec v tomto vztahu zaměstnancem a sportovní klub pak logicky zaměstnavatelem. V našich podmínkách se však sportovní kluby z mnoha důvodů snaží sportovce v rámci tohoto vztahu "zesamostatnit" a tato situace pak přináší značné množství zajímavých právních problémů. Zároveň se z výše uvedeného důvodu budu ve své diplomové práci zabývat pouze vztahy vznikajícími v rámci kolektivních sportů, kde je situace z právního hlediska nejen jednoznačnější, ale současně i jednodušší.

Poslední sedmá část je zaměřena na vhodnost řešení právní úpravy de lege ferenda a možnostem které by mohl otevřít nový zákoník práce (zákon č. 262/2006 Sb.) účinný od 1.1.2007.